

PEYNİR MAYALARINDA PIHTILAŞMA GÜCÜ'NÜN (KUVVET) SAPTANMASI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Doç. Dr. Tümer URAZ

A.Ü. Ziraat Fakültesini 1962 yılında bitirmiştir. 1966 yılında Doktora çalışmalarını tamamlamış, bir süre Fransa Nancy Yüksek Sütçülük Okulunda çalışmalarını sürdürmüştür. 1972 yılında Doçent olan Tümer Uraz hâlen A.Ü.Z.F. Süt Teknolojisi Bölümü öğretim üyesidir.

GİRİŞ :

Peynir mayalarının ana maddesi, süt proteinlerine etki ederek pihtilaştıran enzimlerdir. Günümüzde, yeryüzünün çeşitli yörelerinde değişik kaynaklı pihtilaştırcı enzim (hayvansal, bitkisel ya da mikrobiyal) içeren mayalardan peynir yapmak için yararlanılabilir mektedir (ALAIS 1968, GENNIN 1968). Fakat bunlar arasında çok eski çağlardan beri kullanılagelen ve bu gün de peynir teknolojisinde en önemli yeri tutan, süt emme dönemindeki gevş getiren hayvanların şirdenlerinden elde edilen mayadır ki pihtilaştırmayı içeriğinin büyük bir bölgünü oluşturan rennin ve az bir miktardaki pepsin enzimi yardımıyla sağlamaktadır.

Gerek dünya peynirciliğinin hemen tümüyle dayandığı şirden mayasının, gerekse aynı amaçla yararlanılan öteki ürünlerin taşıması gerekliliğinin başında, katıldıkları sütü pihtilaştırmalıme yeteneği gelmektedir. Çoğu kez, maya kuvveti olarak da bilinen bu söz konusu nitelik, onların içerdeği enzim miktarı üzerinde bir bilgi verdiği gibi, genellikle peynir yapımında büyük önemlilik gösteren pihtının sertliği, yumuşaklığı vb. teknolojik özelliklerinin düzenlenmesinde de yardımcı olmaktadır. Çünkü, katılan maya miktarıyla belli bir ısında sağlanan mayalama süresi, her peynirde çeşidine göre değişik bulunmaktadır.

Peynir mayalarının pihtilaştırma gücü ya da kuvveti, belirlenmiş koşullarda belli hacimdeki mayanın, pihtilaştırdığı süt miktarı ile oranlanmasından elde edilen değerdir. Ticari

mayalarda bu özelliğe önem verilmektedir. Bilimsel çalışmalarında da mayaların bileşimlerinde bulundurduğu enzimlerden kaynaklanan bu nitelikten yararlanılmaktadır.

Ancak, yararlanılan süt, pH, sıcaklık ve kalsiyum oranı, pihtilaştırma süresi üzerinde, mayanın içerdeği enzimin çeşidine ve miktarına göre değişik ölçülerde etkide bulunmaktaadır (MARTIN ve ark. 1975). Bu yüzden, anılan faktörlerin eşitlenmediği koşullarda saptanan pihtilaştırma gücü farklı düzeyler göstermektedir. Süte ilişkin olanların birliği sağlansa bile, örneğin bileşiminde % 80 rennin, % 20 pepsin bulunduran bir maya, içinde aynı enzimleri % 60 ve % 40 oranında taşıyana göre farklı pihtilaştırma gücü vermektedir. Çünkü rennin ve pepsinin pH'ya karşı duyarlığı farklı bulunmaktadır. Bundan dolayı, peynircilikte yararlanılan şirden mayası veya öteki pihtilaştırcı enzimlerin pihtilaştırma güçlerini her zaman standart bir biçimde ve düzeyde ifade etmeye yarayan bir yöntem henüz pratiğe intikal etmediğinden, elde edilen değerler yalnız sağlandığı koşullar için bir sonuç belirtmekte, ayrı zaman ve koşullarda elde edilenler ise çeşitli ayrılıklar taşımaktadır.

Peynir mayalarının pihtilaştırma gücünü saptamak amacıyla, prensipte birbirine yakın değişik yöntemlerden yararlanılmaktadır. Buna karşılık yalnız üçü günümüzde yaygın biçimde kullanılmaktadır.

Bu konuda çok eski olan, fakat yine de pratikte en fazla kullanılan, hatta ülkemizde

de henüz yaygın bir biçimde geçerlilik gösteren SOXHLET (1877) yöntemidir. Buna göre bir mayanın pihtilaştırma gücü (kuvveti), 35°C de ve 40 dakikada pihtilaştırdığı (bir karışımdan elde edilmiş) taze çiğ süt miktarı ile gösterilmektedir. Örneğin, çoğunlukla 1/10.000 ya da yalnızca 10.000 biçimde belirtilen bu anlatım, bir kısım mayanın anılan sıcaklık ve sürede 10.000 kısım taze çiğ sütü pihtilaştıracığını açıklamaktadır. Sıvı şirden mayalarında 10.000, toz şirden mayalarında 100.000 - 150.000 arasında ve kristalleştirilmiş şirden mayasında da 10.000.000 dolaylarında yer alan bu söz konusu nitelik, şu formül yardımıyla hesaplanmaktadır (ALAIS 1961).

2.400 V

MK :
T v

Burada, V deneye yararlanılan sütü (hacim), T pihtilaştırma süresini (saniye) ve v de maya miktarını (hacim) ifade etmektedir.

Göründüğü gibi pihtilaştırmadan üzerinde gerçekleştirildiği sütün tarifi çok geniş bir anlam taşımaktadır. Doğaldır ki, saptanan sonuçlardan da bu tarife bağlı bir takım ayrıtlıklar beklenmektedir.

Soruna belli bir ölçüde BERRIDGE (1952) kendi yöntemiyle çözüm getirmiş bulunmaktadır. Buna göre de pihtilaştırma süresinin saptanması, standart bir maddeye, püskürme yöntemiyle elde edilen yağsız süttozuna dayandırılarak yapılmaktadır. 12.0 g. süttozu ve damıtık su ile oluşturulan 100 ml. sütten, 0.1 M susuz CaCl_2 eklenip karıştırıldıktan sonra, 10 ml bir deney tüpüne alınarak 30°C de bulunan süreden, Maya Ünitesi (M.U.) birimi altında pihtilaştırma değeri elde edilmektedir.

Burada gerekli maya miktarının, 100 saniye dolaylarında pihtilaşmayı sağlayacak düzeye olması istenmektedir. Elde edilen verilerden Maya Ünitesi su formül yardımıyla belirlmektedir (ALAIS 1961).

10 V

MÜ =
T v

Farklı değerler veren bu iki birimin (MK ve MÜ) birbirine dönüştürülmesi ALAIS (1961)

'in geliştirdiği faktör yardımıyla yaklaşık bir biçimde sağlanabilmektedir :

$$\text{MÜ} = \text{MK} \times 0.00457$$

Anlaşıldığı üzere, özellikle yararlanılan maddeye yani süte göre her iki yöntemle farklı sonuçlar elde edilmekte ve özellikle birinci yöntem ortaya koyduğu pihtilaştırma gücü ya da maya kuvvetinin daha geniş sınırlar arasında bir değişiklik göstereceği ortaya çıkmaktadır. Oysa ikincisinden daha standart değerler beklenmektedir.

Hem ikincideki gibi standart bir pihtilaşan maddeden yararlanmış olmak, hem de birinci-deki gibi geniş sınırlar içinde değişimyen ve aynı zamanda pihtilaştırma gücü ya da maya kuvveti biçiminde ifade edilen bir sonuç elde etmek amacıyla bazı araştırmacılar tarafından şöyle bir yöntem de kullanılmaktadır (ALAIS 1961) :

BERRIDGE (1952)'e göre hazırlanan sütte, 35°C de, pihtilaştırma gücü öğrenilmek istenen ile bu niteliği belli ve standart olarak kabul edilebilen bir mayanın pihtilaştırma süreleri saptanmakta, sağlanan değerlerden de aşağıdaki formül yardımıyla, pihtilaştırma gücü ya da kuvvet bulunmaktadır.

$$\text{MK}_x = \text{MK}_t \frac{P_t \cdot T_t}{P_x \cdot T_x}$$

Burada,

MK_x = Denenen mayaya ilişkin pihtilaştırma gücü (ya da kuvveti)

MK_t = Tanık mayaya ilişkin pihtilaştırma gücü (ya da kuvveti)

P_t ve P_x = Her iki mayadan yararlanılan miktar

T_t ve T_x = Her iki mayaya ilişkin pihtilaştırma süreleri

İşte, kısaca açıklamaya çalışılan bu üç yöntemin doğurduğu, özellikle yararlanılan sütten ileri gelen farklı sonuçlar hakkında bir bilgi edinmek amacıyla böyle bir çalışma düzenlenmiş bulunmaktadır.

MATERİYAL ve YÖNTEM

Çalışmada taze inek sütü ile pH'sı ayarlanmış (6.5) ve ayarlanmamış süttozu sütlerinden (rekonstitüe süt) (BERRIDGE 1952) yapırlanmıştır. Haftada bir kez gerçekleştirilen deneyler, 20 hafta tekrarlanmıştır.

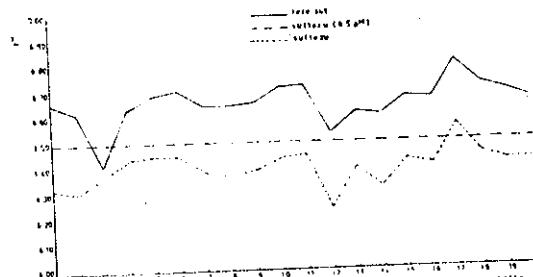
Pihtilaştırma gücü belli (1/88.000) toz ve bu niteliği bilinmeyen sıvı şirden mayalarına ilişkin pihtilaştırma süreleri, 35°C'de¹⁾ toz ve sıvı mayada sırasıyla % 0.2 ile % 5'lik konstantrasyonlarda saptanmıştır (BERRIDGE 1952 ve ALAIS 1961).

Buna göre işlem şu biçimde yürütülmüşdür: İçinde 0.01 M CaCl₂ bulunduran çözeltiyile, 12 gr. süttozu 100 ml. ye tamamlanmış ve 15 dakika manyetik karıştırıcıda tutulduktan sonra, ısısının 35°C'ye gelmesi için su banyosunda bekletilmiştir. Bu sütten, önceden bir deney tüpüne alınan 1 ml. sulandırılmış maya üzerine 10 ml. katılmış ve ağızı hızla kapanıp maya ile iyice karışması sağlanıktan sonra da, aynı banyoda yavaş yavaş kendi etrafında döndürülerek suretiyle ilk pihtıçıkların tüp çevresinde görüldüğü ana kadar devam edilmiştir. Pihtilaşma sürelerinde hatayı azaltmak amacıyla 10 ml. lik ağızı geniş pipetlerden yapırlanmış ve boşalan süt, hacmi ikiye bölmek üzere bize işaretlenen çizgiyi geçince kronometreye basılmıştır.

ELDE EDİLEN SONUÇLAR

Yukarıda anlatıldığı gibi taze süt (inek sütü), pH'sı ayarlı (6.5) ve ayarlı olmayan süttozu sütleri (rekonstitüe süt) üzerinde sıvı şirden mayasının gösterdiği pihtilaştırma süresi Cetvel 1'de her haftaya ilişkin değerler haliinde görülmektedir. Cetvelin sonunda ise, sütlerle ilişkin pH ve pihtilaştırma sürelerinin (dakika) ortalama, en küçük ve en büyük değerleri ile bunların ortaya koyduğu varyasyon katsayıları (C.V.) yer almaktadır. Yalnız pH'sı ayarlı süttozu deneylerine ilişkin bir varyasyon (değişim) konu olmadığından, buna ait sadece ortalama değer (6.5 pH) bulunmaktadır.

1) Amaç, sütler arasındaki ayrılığı ortaya koymak olduğu için deneyler yalnızca bu işte gerçekleştirilmistiir.

Şekil : 1 Taze süt, pH'sı ayarlı (6.5) ve ayarlı olmayan süttozu sütlerinin gösterdiği pH değişimi.

Cetvel 1'in incelenmesine geçmeden önce, her üç sütte haftalara göre saptanan pH'lارın değişimini içeren Şekil 1'e bakıldığında, taze sütün 3. haftada ortaya koyduğu en düşük değer bir tarafa bırakılırsa pH'sı ayarlanmış olanın dışındaki iki örnekte birbirine çok benzer bir durumun varlığı göze çarpmaktadır. Ayrıca taze süte ilişkin söz konusu değerlerin 6.5 pH'dan yüksek, süttozundan hazırlananda ise düşük bir düzey gösterdiği yine aynı şekilde görülmektedir.

Cetvel 1 incelendiğinde, gerek pH değerlerinde, gerekse pihtilaştırma sürelerinde haftalar arasında pek düzenli bir değişim görülmeyeceğimin, ikincilere göre daha dar sınırlar içinde değişimin, ikincilere göre daha dar sınırlar için yer aldığı anlaşılmaktadır. Her süte ilişkin bu değerler birbirleri ile karşılaştırıldığında, en küçük ve en büyük pH'ların rastladığı haftalarla, pihtilaştırma gücü arasında doğrudan bir ilişkinin bulunmadığı saptanmaktadır.

Cetvel 1'in sonuna eklenen bilgilere bakıldığında daha ilginç durumlarla karşılaşılmalıdır. Örneğin taze süte ilişkin pH'nın 20 hafta boyunca büyük bir değişim göstermediği hesaplanan varyasyon katsayılarından da (% 1.23 C.V.) izlenebilmektedir. Süttozuna ilişkin değerler ise, bundan küçük bir varyasyon katsayısı vermekte ve süttozu örneğinin her deneyde aynı olduğu göz önüne alındığında, bunun bazı deneySEL hatalardan ileri geldiği düşünülmektedir.

Üç süt örneğine ait pihtilaştırma sürelerinin sözü edilen değerleri (en küçük, en büyük) ele alındığında, pH'sı ayarlanmamış süttozuna ilişkin olanın daha dar sınırlar arasında bir değişim ortaya koyduğu saptanmaktadır.

Cetvel 1. Sıvı şirden mayasının taze süt, pH'sı ayarlı (6.5) ve ayarlı olmayan süttozu sütleri ile gösterdiği pihtilaştırma süresi (dakika)

Hafta	Taze Süt		Süttozu		Süttozu	
	pH	Pihtilaştırma süresi	pH	Pihtilaştırma süresi	pH	Pihtilaştırma süresi
1.	6.66	6.48	6.50	2.64	6.33	2.10
2.	6.62	5.60	6.50	3.38	6.31	1.82
3.	6.41	6.09	6.50	3.25	6.37	2.27
4.	6.64	7.43	6.50	3.00	6.44	2.39
5.	6.69	6.63	6.50	2.65	6.45	2.31
6.	6.71	7.64	6.50	2.67	6.45	2.30
7.	6.65	6.80	6.50	3.05	6.39	2.29
8.	6.65	5.40	6.50	3.45	6.37	2.40
9.	6.66	6.25	6.50	3.26	6.39	2.32
10.	6.72	6.64	6.50	2.57	6.44	2.27
11.	6.73	6.88	6.50	2.89	6.45	2.34
12.	6.54	7.28	6.50	4.60	6.24	2.33
13.	6.62	7.66	6.50	3.03	6.40	2.38
14.	6.61	6.77	6.50	3.97	6.32	2.18
15.	6.68	6.12	6.50	2.69	6.43	2.29
16.	6.67	5.40	6.50	2.52	6.41	2.20
17.	6.82	7.33	6.50	1.88	6.57	2.32
18.	6.73	7.08	6.50	2.78	6.45	2.36
19.	6.70	6.52	6.50	2.68	6.42	2.19
20.	6.66	6.60	6.50	2.63	6.42	2.12
Ortalama	6.66	6.63	6.50	2.98	6.40	2.26
En küçük	6.41	5.40	—	1.88	6.24	1.82
En büyük	6.82	7.66	—	4.60	6.57	2.40
C. V.	1.23	10.24	—	19.48	1.08	5.91

Nitekim bu gibi değişimlerin karşılaştırılmasında bir ölçü olarak yararlanılan varyasyon kat sayılarına bakıldığında, söz konusu durumun daha somut bir biçimde görüldüğü izlenebilmektedir. pH'sı ayarlanmamış süttozu ile % 5.91 düzeyinde bulunan adı geçen değerin, taze sütte iki katına (% 10,24) ve pH'sı ayarlı süttozunda ise dört katına (% 19,48) yakın bir yerde olduğu anlaşılmaktadır.

Aynı sütlerde toz şirden mayasına ilişkin pihtilaştırma sürelerini içeren Cetvel 2'ye bakıldığından, (pH'lar aynı olduğu için yeniden incelenmemektedir) daha yüksek düzeyde saptanan varyasyon katsayılarının da en küçüğü (% 17,73) burada pH'sı ayarlanmamış süttozuna ait bulunmakta ve sonra da sıvı şirden mayasının tersi bir durumla ötekilerinde

% 19,51 (pH'sı ayarlı süttozu) ve % 20,64 (taze süt) olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu cetvele ilişkin varyasyon katsayılarının büyülüklüğü, toz mayanın hazırlanışında kaçınılmaz olarak araya giren, örneğin çok az miktarlarla tartılarak çalışılması, her çözeltideki enzim içeriğinin aynı olamaması vb. gibi deneyisel hatalardan ileri geldiği sanılmaktadır. Pihtilaştırma süreleri ortalamalarının farklılığı ise, maya konsantrasyonlarının aynı tutulmamasından kaynaklanmaktadır.

Cetvel 3'de ise konu olan sıvı şirden mayasının, pihtilaştırma gücü belli (1/88.000) bir mayaya; burada toz şirden mayasına göre saptanan ile yöntemlerin ısı durumu dikkate alınmaksızın başta belirtilen formüllerden yarar-

Cetvel 2: Toz şirden mayasının, taze süt, pH'sı ayarlı (6.5) ve ayarlı olmayan süttozu sütleri ile gösterdiği pihtilaştırma süresi (dakika)

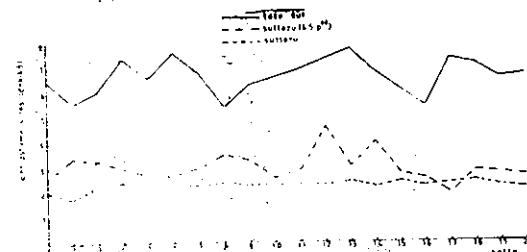
Hafta	Taze Süt		Süttozu		Süttozu	
	pH	Pihtilaştırma süresi	pH	Pihtilaştırma süresi	pH	Pihtilaştırma süresi
1.	6.66	11.30	6.50	3.96	6.33	3.34
2.	6.62	6.29	6.50	4.47	6.31	2.51
3.	6.41	6.01	6.50	4.09	6.37	3.10
4.	6.64	11.95	6.50	4.66	6.44	4.77
5.	6.69	8.69	6.50	5.04	6.45	4.36
6.	6.71	11.69	6.50	4.85	6.45	5.22
7.	6.65	6.64	6.50	3.79	6.39	3.19
8.	6.65	7.68	6.50	4.71	6.37	3.66
9.	6.66	8.25	6.50	5.35	6.39	4.33
10.	6.72	8.97	6.50	4.18	6.44	4.04
11.	6.73	9.76	6.50	4.76	6.45	4.53
12.	6.54	10.06	6.50	6.50	6.24	4.49
13.	6.62	9.60	6.50	5.30	6.40	4.28
14.	6.61	9.30	6.50	5.90	6.32	4.10
15.	6.68	7.00	6.50	4.35	6.43	3.94
16.	6.67	6.07	6.50	3.95	6.41	3.63
17.	6.82	7.49	6.50	2.53	6.57	3.09
18.	6.73	9.20	6.50	4.05	6.45	3.93
19.	6.70	8.42	6.50	3.60	6.42	3.06
20.	6.66	9.40	6.50	3.85	6.42	3.49
Ortalama	6.66	8.69	6.50	4.49	6.40	3.85
En küçük	6.41	6.01	—	2.53	6.24	2.51
En büyük	6.82	11.95	—	6.50	6.57	5.22
C. V.	1.23	20.64	—	19.51	1.08	17.73

lanılarak (SOXHLET, BERRIDGE ve ALAIS) elde edilen pihtilaştırma güçleri yer almaktadır.

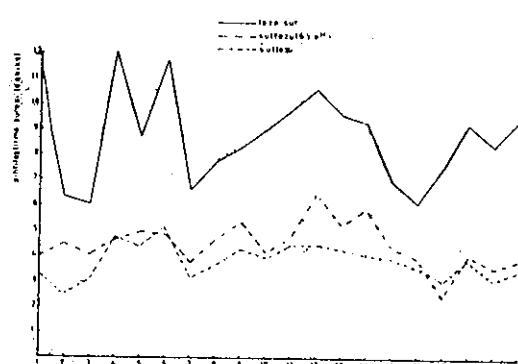
Yararlanılan sütlerde göre farklı düzeylerde ortalama gösteren aynı mayanın (sıvı şirden mayası) pihtilaştırma gücü, iki hesaplama yönteminde de sütlerle ilişkili olarak aynı sırasda bir değişim vermektedir. Pihtilaştırma gücü belli bir mayaya oranlanarak saptanan değerlerin varyasyon katsayıları göz önüne alınırken, en düşüğün (% 11.96) pH'sı ayarlı süttozuna, ikinci derecedekinin (% 14.88) pH'sı ayarlı olmayana ve üçüncüünün de (% 15.45) taze sütte ait bulunduğu görülmektedir. Bu sıra 1 ve 2 numaralı cetvellerden ayrı bir durum ortaya koymaktadır. Cetvelin son üç sütunundaki pihtilaştırma güçlerinin varyasyon katsayıısı ise, yalnız hesaplamlardan ileri gelen çok

az bir farklılıkla Cetvel 1'dekinin aynı sıra ve düzeyinde olmaktadır.

Söz konusu mayaların, yukarıda belirtilen sütlerle verdiği pihtilaştırma sürelerinin 20 hafta boyunca gösterdiği değişim hakkında daha açık bir sonuca varabilmek için incelenen cetvellerdeki verilerden yararlanılarak Şekil 2,3 ve 4'deki grafikler çizilmiştir.

Sekil : 2 Sıvı şirden mayasının, taze süt, pH'sı ayarlı (6.5) ve ayarlı olmayan süttozu sütleri ile gösterdiği pihtilaştırma süresinin değişimi.

Şekil : 3 Toz sirden mayasının, taze süt, pH'sı ayarlı (6.5) ve ayarlı olmayan süttozu sütleri ile gösterdiği pihtilaştırma süresinin değişimi.

Cetvel 1'in karşılığı olan 2 numaralı şekil izlendiğinde, aynı maya ile yapılan denemeler-

Cetvel 3. Taze süt, pH'sı ayarlı (6.5) ve ayarlı olmayan süttozu sütleri ile sıvı sirden mayasında saptanan pihtilaştırma gücü (kuvveti).

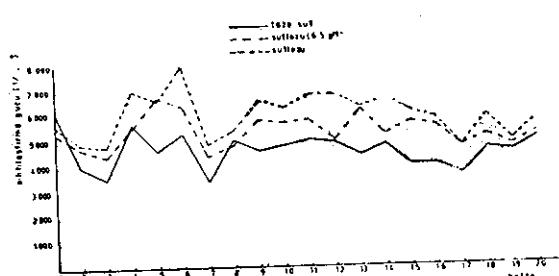
Hafta	Pihtilaştırma gücü belli bir mayaya göre			Kendi formüllerine göre		
	Taze Süt	Süttozu (6.5 pH)	Süttozu	SOXHLET	BERRIDGE ile ALAIS	Süttozu (6.5 pH)
1.	6140	5820	5600	1230	2760	3470
2.	3950	4660	4850	1430	2160	4010
3.	3470	4430	4810	1310	2240	3210
4.	5660	5470	7030	1080	2430	3050
5.	4610	6690	6640	1210	2750	3160
6.	5390	6390	7990	1050	2730	3170
7.	3440	4370	4900	1180	2390	3190
8.	5010	4810	5370	1480	2110	3040
9.	4650	5780	6570	1280	2240	3140
10.	4760	5730	6260	1200	2840	3210
11.	4990	5700	6810	1160	2520	3120
12.	4860	4970	6780	1100	1590	3130
13.	4410	6160	6330	1040	2410	3060
14.	4840	5230	6620	1180	1840	3350
15.	4030	5690	6060	1310	2710	3190
16.	3960	5520	5810	1480	2890	3320
17.	3600	4740	4690	1090	3880	3140
18.	4570	5130	5860	1130	2620	3090
19.	4550	4730	4920	1230	2720	3330
20.	5010	5150	5790	1210	2770	3440
Ortalama	4595	5332	5985	1219	2530	3241
En küçük	3440	4370	4690	1040	1590	3040
En büyük	6140	6690	7990	1480	3880	4010
C. V.	15.45	11.96	14.88	10.76	18.60	6.75

de taze sütün, yağsız süttozu ile hazırlanan sütlerle göre daha yüksek bir pihtilaşma süresi ortaya koyduğu ve bu bakımından en düşük, aynı zamanda en düzenli ilerlemenin ise pH'sı ayarlı olmayan görüldüğü anlaşılmaktadır. Bu durum, anılan bu sütle yapılan pihtilaştırma gücü tayininde, ötekilerine göre, özellikle taze sütte göre daha yüksek bir değer (MK veya MÜ) vereceğini açıklamaktadır.

Öte yandan, her süte ait 20 haftalık eğriliere bakıldığından, daha önce incelenen cetvelin (Cetvel 1) sonunda yer alan varyasyon kat sayısının ifade ettiği anlam daha iyi görülmektedir.

Cetvel 2'deki değerlere göre oluşturulan Şekil 3 ele alındığında ise, pihtilaştırma sürelerinin düzeyi bakımından bir öncekine çok

benzer bir durumun ortaya çıktıgı hemen görülmektedir. Yalnız, cetvelle ilgili bölümde de açıklandığı gibi, gücü yüksek bir toz maya ile çalışılmış olmaktan ötürü, haftalık izlenimlerde pek düzenli olmayan bir ilerlemenin bulunduğu saptanmaktadır. Nitekim, bu durum ilgili sütunların varyasyon katsayısı değerlerinden de anlaşılmıştır.

Şekil : 4 Taze süt, pH'sı ayarlı (6.5) ve ayarlı olmayan süttozu sütleri ile sıvı şirden mayasında saptanan pihtilaştırma gücü (kuvvet)'ının değişimi.

Şekil 4 de 3 numaralı cetvelin ilk üç sütündeki tanık bir mayaya oranla saptanmış pihtilaştırma güçlerinin grafiğini içermektedir. İzlenliğinde birbirine benzer bir ilerleme gösteren söz konusu güçlerin, Şekil 2'nin incelenildiği sırada da deðinildiği üzere, pH'sı ayarlı

olmayan süttozu sütleri ile yapılan tayinlerde daha yüksek değerler gösterdiği görülmektedir.

Cetvelin son üç sütundaki değerlerle, Şekil 2'deki gibi bir grafik elde edilecegi anlaşıldıından, buna ilişkin şekil düzenlenmemiştir.

SONUÇ

Bu küçük çalışmanın ortaya koyduğu gibi, peynir mayalarının pihtilaştırma güçlerinin saptanmasında yararlanılan süt ve yöntemin, elde edilen sonuç üzerinde etkisi bulunmaktadır. Bu yüzden, her zaman standart değerler verebilen, yine süttен kaynaklanan bir maddeye ve yönteme gereksinme duyulmaktadır. Bununla birlikte BERRİDGE tarafından önerilen yolun, SOXHLET yöntemine göre daha az değişen ve standart sonuç verdiği de gözlenmiş bulunmaktadır.

Ayrıca, ortaya çıkan bu görünümden ötürü, peynir mayası ile ilgili yasal uygulamalarda «pihtilaştırma gücü» niteliðinin zorunlu bir hükmü olarak benimsenmesinin çok büyük karþashıklara, sakincala neden olacağı da anlaşılmaktadır. Sözü edilen niteliðin, ancak yararlananların maya hakkında bilgi edinmesini sağlayacak, yani uyulması zorunlu olmayan bir biçimde belirtilmesi gerekmektedir.

LITERATÜR

- ALAIS, C. 1965. *Science du lait 2e édition*. Edition SEP, Paris, 610 S.
- ALAIS, C. 1968. La pénurie de présure animale et les produits de remplacement. *Via Lactea* No: 0,9 - 12. (Çeviri: URAZ, T., 1969. Hayvansal peynir mayası kıtlığı ve yerine kullanılabilen maddeler. Ziraat ve Yayım, 3, S: 11 - 14).
- BERRIDGE, N.J. 1952. Some observations on the determination of the activity of rennet. *The Analyst*, 77, (911), S: 52 - 62.
- DÜZGÜNEŞ, O. 1975. İstatistik Metotları. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Yayınları, 578. Ankara, 179 S.
- GENNIN, G. 1968. Les succédanés de la présure. *Le Lait* 48, (471 - 472), S: 53 - 68.
- MARTIN, P., VALLES, E. et RIBADEAU - DUMAS, B. 1975. Présure, chymosine et pepsine. *Revue Laitière Française*, No: 336, S: 727 - 729.
- SOXHLET, F. 1877. *Milchzeitung*, 6 495. (Ahmîstir: COLLIN, J.G. et GRAPPIN, R. 1978. Force coagulante des préssures commerciales selon la méthode Soxhlet. *Revue Laitière Française*, No: 369, S: 721 - 724.).